
MODRÝ TÝM BRUŠPERK

OBČASNÍK PODZIM - ZIMA 2016

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Ještě máme v živé paměti vzpomínky na krásné letní dny, i ty tropické, kdy jsme se ochlazovali buď v bazénu či jen tak pod sprchou a už se zase blíží konec roku. V posledním prosincovém měsíci si navzdory všem předsevzetím, že s tím úklidem, cukrovím i sháněním dárků to nebudeme letos přehánět, opět uijeme dost obvyklého shonu a stresu. Ale s příchodem prvních svátků Barborky a Mikuláše nás však opět zasáhne taková ta předvánoční euforie, která navodí příjemnou náladu. Při pohledu na zaplněné náměstí s proplétající se nebeskou dvojicí svatého Mikuláše a anděla a mezi dětmi prohánějících se čertů s červeně blikajícími rohy, se nám jistě vybaví vzpomínky na vlastní dětství. Já si dobře vzpomínám, jak se mi při jedné mikulášské nadílce zdály důvěrně známé světcovy polobotky, patřily totiž tatínkovi. A porovnáme-li, co se všechno za ta léta změnilo, jak bylo tehdy a jak je dnes, je to až neskutečné. Ale máme opravdu všechno, nebo se nám něčeho nedostává? Hmotný blahobyt není vše, strádáme duchovně, ztrácíme cit a pochopení pro druhé, mizí pocity opravdového přátelství.

Až se přiblíží ony očekávané nejkrásnější svátky v roce, až pomine celý ten předvánoční shon a spěch a usedneme k slavnostně připravenému stolu, pohlédneme na rozzářený stromeček se zabalenými dárky, zamysleme se na okamžik a vzpomeňme na ty, kterým tato radost a štěstí není dopřáno. Kolik je těch, kterým válečné vřavy berou životy a domovy, kolik je hendikepovaných a strádajících, kteří potřebují hmotnou pomoc i slova útěchy a lásky. Vyslyšme prosby dobročinných a humanitárních organizací, obracejících se často na nás písemně nebo ve sdělovacích prostředcích.

Naše štěstí a spokojenost závisí na důležitém vztahu naší duše a našeho srdce. Již několik století před n.l. jeden řecký filosof prohlásil: Starající se o štěstí jiných, nalézáme vlastní.

Ing. Tomáš Vojtek 12/2016

**Přišly zase po roce. . . Kdo? No přece VÁNOCE!
Po jehličí zelené, po cukroví pečené.
S kmotrem kaprem ve vaně. . . Těšili jste se na ně?**

Přejeme všem radostné Vánoce a štěstí v roce 2017

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ

Je mou milou povinností seznámit vás s akcemi, na kterých se náš tým podílel nebo které pořádal v druhém pololetí roku 2016.

- Letní odpoledne na Patevníku pro děti s rodiči dne 20. 8. 2016 za hudebního doprovodu skupiny Dobráci z Petřvaldu u Nového Jičína oslavující letos padesát let od svého založení pod vedením pana Vojtěcha Myšky byla pěkná a vydařená akce. Holky a kluci si zasoutěžili v různých „disciplínách“, děti si opět také mohly kupř. prohlédnout, jak létá a funguje dron. Nechybělo ani tradiční opékání párků. Veliký dík návštěvníkům (ti nejvzácnější přijeli až z německého Norimberka), dále vlastníkově areálu Patevník, provozovatelce restaurace, pořadatelům i sponzorům.
- Beseda s kandidátem ODS do Zastupitelstva Moravskoslezského kraje dne 21. září 2016 panem Ing. Jakubem Unuckou. Představení dnes už náměstka hejtmana Moravskoslezského kraje a následná diskuse byla přínosná, zajímavá a neformální. Škoda, že jsme nestačili zajistit ozvučení.
- Volby do krajského zastupitelstva ve dnech 7. - 8. října 2016. Výsledky v mnohém překvapivé, a ti, kdo mají zájem, si je mohou kdykoliv prohlédnout na www.volby.cz. Proč opět nepoděkovat našim voličům, sympatizantům a přátelům za volební přízeň. Poděkovat znovu se sluší také členům okrskových volebních komisí, kteří v průběhu voleb spolupracovali s ostatními členy OVK, dbali na klidný průběh volebního aktu a pracovali při sčítání hlasů. Za nás to byli paní Alena Horklová, paní Zdeňka Maháková a pan Marek Nesit. K nově vzniklé krajské koalici náměstek hejtmana MSK pro dopravu a „chytrý region“ Ing. Jakub Unucka poznamenal: „ODS získala rezorty, na které kladla důraz ve svém volebním programu, a to především v oblasti školství, které v příštích letech čekají velké změny a my jej na ně chceme připravit, stejně jako oblast inovací, které jsou pro rozvoj tohoto regionu zásadní. Doba letitého spánku tohoto kraje skončila“.
- Uspořádání veřejné besedy s významnou osobností dne 15. října 2016, tentokrát s RNDr. Jiřím Grygarem, CSc. Zajisté i pro vzácného přednášejícího, který nebyl v Brušperku poprvé, byl plný sál našeho Národního domu překvapením. Po přednášce byl dostatek časového prostoru na otázky a odpovědi, který byl vskutku plně využit. V závěru se nedostalo na všechny zájemce o koupi jeho posledních publikací. Znovu jen opakujeme doporučení pana Grygara – kdo má zájem, tak obě knihy jsou běžně k dostání např. v Knihcentru v Ostravě.
- Nutno zmínit také proběhlou elektronickou komunikaci kolem oslav i „oslav“ dne 28. října 2016 v Praze, a to několik dnů před vlastním aktem. Nebyli jsme sami, kdo vyjádřil znepokojení nad jakýmsi „bojkotem“ tradičního udělování významným osobnostem na Hradě v rámci tohoto vskutku významného svátku naší země. S oslovenými politiky (paní Alexandra Udženija a pan Zbyněk Stanjura) jsme si vysvětlili vzájemná stanoviska k této záležitosti.

- Slavnostní setkání u pamětní desky všem obětem komunismu se konalo v podvečer dne 15. 11. 2016. V programu zazněly dvě zajímavé hudební vložky v provedení pana Pavla Konečného, báseň v podání paní Bc. Magdy Frištenské a hlavní proslov měl zástupce Konfederace politických vězňů České republiky a první místopředseda Konfederace politických vězňů ČR pan Leo Žídek.

O našem programu v nejbližším období se dozvíte na dalších stránkách tohoto Občasníku a ve vývěskách. Je pravdou, že ruku k dílu zapojují všichni, bez nároků na odměnu, na úkor svého volného času, příjemné konstatování.

Ing. Josef Janotka, prosinec 2016

LÍPY U KAPLIČKY NA BOROŠÍNĚ

Kaple na Borošíně a vzrostlé stromy kolem ní jsou výraznou a krásnou dominantou krajiny v okolí města Brušperka. První zmínka o kapli je z roku 1866. Z tohoto odkazu se dá předpokládat, že i lípy kolem kaple jsou stejného stáří (publikace Brušperk a jeho okolí, vydaná Osvětovou besedou v roce 1869). Pro mnoho místních obyvatel a zejména místních osadníků tyto lípy znamenají velmi mnoho. Jako děti si pod nimi hráli, denně kolem chodily do školy a později i do práce. Lípy je doprovázely po celý jejich život. Proto se bouřlivě diskutovalo o kácení těchto stromů. I když byly poškozeny bleskem, proschle a padaly z nich větve, mnozí bojovali za jejich zachování. Nakonec se našel rozumný kompromis. Pokáceny byly dva a dva zůstaly. Na místo těch pokácených městský úřad nechal vysadit lípy nové. Nové stromy znamenají nový život a pro místní lidi naději, že jejich jistoty a tradice nejsou ohroženy. Je to poselství pro nás všechny, abychom si uvědomili, jak jsou naše kořeny hluboké a jak jsme spjati s naší krásnou krajinou pod Beskydami.

Alena Horklová, dne 26. listopadu 2016

PŘÍSLIB FINANČNÍ SPOLUÚČASTI

V pondělí, 21. listopadu 2016 se konalo 13. veřejné zasedání Zastupitelstva města. Na programu bylo také projednání žádosti spolku SK Brušperk o příslib finanční spoluúčasti města ve výši 20%, tj. v maximální výši 3,234 mil. Kč k vybudování další hrací plochy odpovídajících rozměrů na místě za jednou z branek, nejlépe s umělým povrchem. Orientační náklady stavby jsou cca 13,5 mil Kč bez DPH. Realizace projektu přispěje k výchově, vzdělávání, formování osobnosti a sociálních vazeb místních dětí. Hlavním přínosem bude možnost trénovat v nepříznivých klimatických podmínkách a během zimy. V kombinaci s osvětlením dojde k prodloužení časové kapacity a snížení úrazovosti při nevhodných klimatických podmínkách. Bude možné zabezpečit tréninkové hodiny pro všechny věkové kategorie – píše se v Závěru tohoto investičního záměru. Rekonstruované hřiště bude v dopoledních hodinách k dispozici Základní škole Vojtěcha Martínka, což přispěje k lepšímu rozvoji tělesné zdatnosti žáků. SK Brušperk bude mít lepší zázemí pro pořádání sportovních akcí pro veřejnost. Zastupitelstvo města tento bod programu schválilo.

Závěrem dodejme, že projekt „Rekonstrukce fotbalového hřiště na hřiště s umělým trávnikem ve sportovním areálu SK Brušperk“ je rovněž v souladu s „Programem podpory sportu a pohybových aktivit Moravskoslezského kraje“. Přejme investorovi i městu, aby se 80% prostředků podařilo získat ze státní podpory, a aby se dílo podařilo splnit v souladu s deklarovanými záměry.

Ing. Josef Janotka, dne 2. prosince 2016

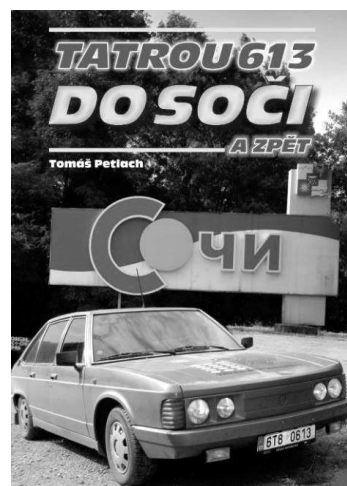
Větrný mlýn z jiného pohledu, foto Zdeněk Němec

TATROU 613 DO SOČI A ZPĚT

Právě tak se jmenuje ne příliš obsáhlá knížka plná praktických informací pro všechny budoucí cestovatele. Jejím autorem je pan Ing. Tomáš Petlach, který je znám širokým záběrem jak ve svém podnikání, tak i ve volnočasových aktivitách. Přicházejí úspěchy, tu a tam se daří méně, však to známe všichni. V následujících řádcích se s námi Tomáš podělí o některé své poznatky a zkušenosti.

1. Výlet ve dvou se odehrál v roce 2010, bylo by možné vykonat jej také dnes?

Určitě ano, ale z bezpečnostního hlediska by to musela být zcela odlišná trasa. Ač se vojenský konflikt na Ukrajině z pohledu novinářů co do „atraktivitu“ vyčerpal, situace v zemi je zcela odlišná od roku 2010. Města, kterými jsme projížděli, jsou dneska zdevastovaná, obsazená vojenskými nebo polovojenskými oddíly. V Ruské federaci stoupá nervozita a člověk se stane podezřelým jen svou existencí. Ale i kdyby vše bylo při starém - upřímně - já už bych tam nejel. Motívem našich výprav je vždy poznání, a to nejlépe v co nejčistší podobě, tedy před tím, než se vybraná destinace stane obecně turisticky a komerčně zajímavou pro široké vrstvy. Navíc si rádi uděláme vlastní názor na rozporuplná tvrzení. Na jedné straně bylo v médiích Soči označováno nejdelším městem Evropy, na druhé straně se o něm psalo coby o zapadlé vesnici, kde se narychlo připravují na Olympijské hry 2014.

2. Jaká tedy byla skutečnost?

Čtyři roky před olympiádou jsme město zastihli v typicky ruském budovatelském stylu. Samotný region asi má těch zmiňovaných 147 kilometrů, ale pokud máme nadále požívat termín „město“, představte si lesy, hory, nepřístupné pobřeží a předměstí se žigulíky kolem silnice s nápisy „Pronajmu domek s výhledem na moře“. Což v praxi znamenalo, že se na těch několik dní rodina přestěhovala do žigulíku a nájemce bydlel v jejich chatrném dřevěném stavení (často) bez sociálního zařízení. A když měl štěstí, tak možná z jednoho okna opravdu viděl na Černé moře. Nikdy se však k němu neměl šanci dostat. Snad možná kdyby si proklestil cestu mačetou či těžší technikou a měl štěstí, že by se mu nic cestou nestalo. No a o pár kilometrů dále rostly do nebe moderní hotelové komplexy, které naznačovaly, že se zde bude dít něco velkolepého.

3. Poslouchala T613 celou cestu, kdy najela během deseti dnů bezmála 6 000 km?

Po technické stránce to byla naše nejpovedenější výprava. Problémy Tater 613 se vždycky zveličovaly, jednak proto, že tohle auto je poněkud více vidět a také proto, že od prominentní limuzíny se složitou historií vývoje a výroby se očekávalo nemožné. Přitom kdo si v 90. letech pořídil šestsetřináctku, tak málokdy měla najeto pod 200 tisíc kilometrů. Na místo pečlivého servisu začal auto „vylepšovat“ a opravovat v podstatě každý, kdo někdy viděl šroubovák a podle toho to také dopadalo. Každé auto je vizitkou servisu. Já jsem na různých verzích T613 najezdil statisíce kilometrů, takže je to i o zkušenostech, ale současně musíte mít štěstí. Bez toho mohou podobné výpravy skončit dříve, než začnou.

4. Jak tedy vypadají silnice na Ukrajině a v Rusku?

Horší cesty jsem nikdy nezažil. Už v roce 2009, kdy jsme přešli polsko-ukrajinské hranice a mířili na Krym, byl rozdíl ztuhlý doslova po pár metrech. Podařilo se nám urazit brzdový třmen, takže více jak 200 kilometrů jsme jeli bez brzd. Trvale zvlněná vozovka s překvapeními typu kanál nebo asfaltový hrb vystupující do výšky desítek centimetrů jsou standardem jak na hlavních tazích, tak ve městech. Panelové silnice se zase vyznačují tím, že občas prostě chybí panel. Naproti tomu nově budované dálniční tahy jsou naprosto fantastické, nekonečně dlouhá široká a dokonale rovná plocha. Akorát občas není označen rozestavěný konec a v noci se tak vaše jízda může proměnit v krátký nečekaný let s tragickými následky. Ale dá se na to zvyknout. Stačí být pořád ve střehu a zbytečně před takovou výpravou neměnit tlumiče.

5. Více a podrobně se zájemci mohou dočíst ve tvém vtipném a současně napínavém vyprávění, které jsi vydal v roce 2014. Je složité připravit a vydat takový „cestopis“?

Když se pro něco nadchnete, tak máte, alespoň ze začátku, tendenci jakékoliv komplikace bagatelizovat. V podstatě jde o to být sám, abyste si srovnali myšlenky, pak být sám, abyste je převedli do nějaké podoby a pak být sám, abyste vše přepsali a připravili finální verzi. Z tohoto pohledu je to hodně složité, protože alespoň já tedy neumím psát „na zakázku“ a potřebuji na psaní klid. Což se samozřejmě vylučuje s vyššími prioritami, jako jsou rodina, práce, nebo jakékoliv nečekané události. Jakmile máte připraveno, začnou se o vás „rvát“ vydavatelé. A v okamžiku, kdy podepíšete smlouvu, už jen čekáte. A protože se nic neděje, urgujete. Slušně. Po roce vás to přestane bavit, začnete řešit jiného vydavatele a nakonec se tedy dočkáte dvou různých vydání. Následují pravidelné statistiky prodejů a vyčíslení honoráře, který je ale také jen virtuální.

6. Tím se dostáváme k otázce financování.

Jak jsem uvedl na začátku, naší motivací je zejména poznání. A také dokázat, že Tatra na to má! Paradoxně jsme „cesty na východ“ před lety zvolili i z důvodu finančních. Hodně lidí žije v představě, kolik že běžný podnikatel nebo živnostník nevydělává. Za sebe mohou říct, že mou prioritou ve firmě jsou výplaty zaměstnanců a solidní pracovní podmínky. Nesáháme si na dotace a nejsme státní organizace, abychom utráceli více, než vyděláme. A když se podíváte, v kterých letech jsme cestovali, nebyla to žádná sláva nikde. Současně mám osobní zábrany hledat na podobné výpravy sponzory nebo žádat lidi o peníze formou start-upů. Prostě když na to nemáme, tak nikam nejedeme.

7. Chtěl bys krátce popsat něco, co souvisí s oním výletem a co je pro tebe stále zajímavé, nebo zvláštní?

Člověk si fantasticky vyčistí hlavu. Na jednu stranu nevíte, kam vás vykopne rozbitá cesta, ale na druhou stranu si kdekoliv zastavíte, uděláte si piknik a nikdo vás neotravuje. Jeden večer vám vtrhne na pokoj vojenská hlídka a druhý večer sedíte v parku a nasáváte pod palmami vůni léta. Můžete být na x sociálních sítích, ale tohle je reálný život, v němž musíte jednat, ale který vás také umí odměnit.

8. A něco vánočního pro naše čtenáře na závěr?

Přeji všem hlavně zdraví, optimismus a nadhled. A alespoň o Vánocích se vyhýbejte politice. Politici jsou v našem každodenním životě natolik důležití, nakolik jim to sami umožníme.

Děkuji za odpovědi a přeji do budoucna hodně štěstí!

TAK SE NÁM BLÍŽÍ KONEC ROKU

Chce se mi říci slovy klasika, tento způsob léta (myšleno LP 2016) zdá se mi býti poněkud nešťastným.

Taky vzpomínáte na dětství, kdy všechno bylo tak nějak normální? V zimě spousta sněhu (možná i proto, že jako děti hluboko předškolní jsme se v něm brodili až po kolena), na jaře se všechno zelenalo a kvetlo čerpajíc vláhu z jemných deštíků, ozývalo se bzučení pilných včeliček, v létě jsme se koupali v Ondřejnici (kam se poděly hluboké tůně), na podzim příroda postupně usínala.

A letos? Prudké změny teplot, suchá teplá zima, na začátku jara ochlazení, v létě se člověk ani nemohl těšit k vodě, protože do dvou dní přišlo ochlazení, celou dobu sucho, že ani tráva nerostla a podzim se spoustou bláta.

A chmurné myšlenky pokračují. Je tu doba krátkých šedivých dní a přesto tajemně až posvátně krásná. V dnešním shonu nemáme čas se zastavit. Už od října nám obchody nabízejí ty nejlepší dárky, bez kterých se nedá žít. Kdo to má stihnout, všechno obejít! Možná proto se snažíme připomínat si doby dávno minulé, kdy se žilo pomaleji, klidněji. Nestačím žasnout, kolik různých zvyků, zvyklostí a tradic nebo pověr se objevuje. A kolik je mezi námi najednou potomků starých Keltů.

Mé vzpomínky jsou však prostší. Celé období začíná vlastně Dušičkami. Hřbitovní tmou nesměle pronikají třepotavé plamínky svíček, jejichž největší soustředění je ve staré kapli, která je již léta nahrazena smuteční síní.

Jako děti jsme horlivě sbírali a vyhlazovali staniolové obaly, do kterých jsme pak balili zrnka ve květenství ovsa. Večery byly vyplněné šhubáním peří a loupáním fazolí. A již tu byl advent. Den začínal cestou do kostela na roráty. Ministranti poctivě zapisovali účast a podle počtu čárek jsme si mohli před vánoce vyběrat krásné baňky na vánoční stromeček.

Začátkem prosince se ve váze objevily třešňové větvičky, které kolem vánoc rozkvetly. Že se vlastně jedná o barborčky, jsem se dověděl až hodně, hodně později. Pak přišel sv. Mikuláš. K nám chodil vždy tajně, podívat jsem se na něho a jeho doprovod mohl vždy až při besídce. Pak už dny rychle ubíhaly. Dům byl provoněný cukrovím, které bylo pečlivě uschováno. Jak potom o vánocích chutnalo!

A již tady byl Štědrý den. Nastrojil stromeček, postavil Betlém, uklidit a rychle ven, i domácí zvířata si přece zaslouží čisté prostředí. Pak ještě naštipat dřevo pod kotel, ať se můžeme všichni vykoupat. Je až s podivem, jak se vše v klidu zvládlo. Pak nekonečně dlouhá, opravdu štědrá večeře, posezení s nezbytnými oplatkami od pana Kule, pár dílků pomeranče nebo dokonce mandarinky, výjimečně i kousek banánu, louskání ořechů, to byla ta pravá atmosféra. Ani ta nedočkavost na dárky nebyla tak velká, ostatně jsme už měli všechny skrýše prošmejděné, takže jsme spíše jen odhadovali, v kterém balíčku bude jaký dárek. A další vrchol. Cesta na půlnoční. Zdáli, z kostelní věže zaznívá Tichá noc, sníh křupe pod nohama.

Ráno na Boží hod probouzení do slavnostního dne, v kostele v novém oblečení, chlubení a užívání si dárků. A pak? Postupné odeznívání vánoční nálady. Obrázky ze svatoštěpánského či novoročního koledování znám jenom od pana Lady.

Nezbývá, než popřát krásné prožití vánočních svátků ať už s tradicemi nebo bez nich.

Ing. Rostislav Quitt, dne 25. listopadu 2016

Po modrém blankytu bělavé páry hynou,
lehounký větřík s nimi hraje;
a vysoko - v daleké kraje
bílé obláčky dálným nebem plynou,
a smutný vězeň takto mluví k nim:
„Vy, jenž dalekosáhlým během svým,
co ramenem tajemným zemi objímáte,
vy hvězdy rozplynulé, stíny modra nebe,
vy truchlenci, jenž rozsmutnivše sebe,
v tiché se slzy celí rozplýváte,
vás já jsem posly volil mezi všemi.
Kudy plynete u dlouhém dálném běhu,

i tam, kde svého naleznete břehu,
tam na své pouti pozdravujte zemi.
Ach zemi krásnou, zemi milovanou,
kolébku mou i hrob můj, matku mou,
vlast jedinou i v dědictví mi danou,
širou tu zemi, zemi jedinou!“

Tuto sloku básně K. H. Máchy přednesla dne 15. listopadu 2016 na Slavnostním setkání u pamětní desky všem obětem komunismu na brušperském náměstí paní Magda Frištenská.

POZVÁNKA

na přednášku a besedu s Markem Šimíčkem

BAJKALEM na kajaku

**Sál Národního domu v Brušperku,
v pátek 3. února 2017 od 17.30 hodin**

Cestovatel Marek Šimíček (1975), autor knihy BAJKAL - procházky po rovině, absolvent Policejní akademie v Praze, dobrovolný hasič od roku 1983, jednatel SDH Kopřivnice - Mniší. To znamená také 32 závodních sezón v Požárním sportu. Mimo vítězství v pohárových soutěžích a závodech Extraligy v požárním útoku měl tu čest být členem týmu mistrů České republiky v požárním sportu v roce 2003 v Olomouci, po předcházející bronzové medaili z Havlíčkova Brodu z roku 1999.

Více na www.bajkal700.cz

ŽIVOT NENÍ KOMPROMIS - JE TO BOJ S KOMPROMISEM!

